

діяльністю сприяє забезпеченню конкурентноспроможності вітчизняної освіти, що відповідає сучасним вимогам.

Вища освіта орієнтується на формування людського потенціалу суспільства і спрямована на забезпечення відповідності рівня професійної кваліфікації, а також забезпечення якості освіти з урахуванням інтересів особистості [2, с.36]. Тільки залучення молоді до наукової діяльності може допомогти цілеспрямованому розвитку креативного мислення, творчої діяльності та підвищення якості освіти.

Література

1. Вільський Г., Михалишин Б., Івлева Л. Формування критеріїв оцінювання наукової значущості студентських конкурсних досліджень / Г.Вільський., Б. Михалишин, Л.Івлева // Вища школа. - 2015. - №11-12. - С.29-34.
2. Медвідь Л. Національна освітання незалежної України ХХІ століття: тенденції, проблеми / Л.Медвідь // Початкова школа. – 2002. - № 1. – С. 1-4.
3. Нестерова М. Трансдисциплінарність сучасної науки як виклик для вищої школи / М.Нестерова // Вища освіта України. - 2014. - №2. – С.29-34.
4. Савельєв В. Кризові явища в системі вищої освіти країни та деякі шляхи їх подолання/ В. Савельєв // Освіта у ХХІ столітті: шляхи розвитку. - 2011. - Вип.2. - С.45-50.
5. Сухарніков Ю. Методичні засади перебудови й осучаснення вищої освіти України / Ю. Сухарніков // Вища школа. - 2015. - №11-12. - С.29-34.

УДК 349.2:331:796-051

О.Ю.КАМПИ, Н.БОБИК
Мукачівський державний університет

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦІ СПОРТСМЕНА-ПРОФЕСІОНАЛА

Розпочинаючи розгляд питання про особливості правового регулювання праці спортсмена-професіонала, необхідно звернутись до ч. 2 ст. 38 Закону України «Про фізичну культуру і спорт» (далі – Закон), в якій зазначається, що діяльність у професійному спорті спортсменів провадиться відповідно до цього Закону, Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП) та інших нормативно-правових актів, а також статутних та регламентних документів відповідних суб'єктів сфери фізичної культури і спорту та міжнародних спортивних організацій. Таким чином, умовно можна виділити регулювання діяльності спортсменів у професійному спорті на рівні: а) окремих законів (наприклад, Закон України «Про фізичну культуру і спорт»); б) підзаконних нормативно-правових актів (наприклад, Довідник кваліфікаційних характеристик професій працівників «Спортивна діяльність»); в) актів вітчизняних та міжнародних спортивних організацій (наприклад, Регламент Федерації футболу України зі статусу і трансферу футболістів від 03 липня 2014 р.)

Питання, пов'язані з регулюванням діяльності професійних спортсменів в Україні, вирішуються переважно на підставі норм трудового законодавства. При цьому потрібно враховувати, що згідно ч. 2 ст. 2 КЗпП працівники реалізують право на працю шляхом укладення трудового договору [1].

На погляд деяких науковців праця спортсменів-професіоналів повинна бути забезпечена за допомогою цивільно-правового регулювання. Так, М.О. Ткалич вважає, що в основі відносин між спортивним клубом та професійним спортсменом лежить не трудовий договір, а цивільно-правовий договір виконання робіт, у відповідності до якого одна сторона (виконавець) зобов'язується виконувати тренувальну діяльність з метою набуття навичок, що дозволяють досягати високих результатів у спортивних змаганнях, а інша сторона (замовник) бере на себе обов'язок оплатити ці роботи за отримання права користування досягнутими спортсменами результатами. Таким чином, відносини контракування у спорті потребують регулювання інструментами цивільного права [2, с. 332].

Водночас в окремих наукових працях обґрунтовується інша позиція щодо регулювання праці спортсменів-професіоналів. Так, О.О. Шевченко вважає, що трудові відносини професійного спортсмена повинні регулюватися нормами трудового права і спеціальним законом про професійний спорт, який врегулює весь комплекс взаємовідносин держави та учасників професійного спорту. Особливий характер праці професійного спортсмена об'єктивно потребує спеціального правового регулювання виникаючих при цьому відносин, що можливо в рамках диференціації трудового законодавства [3, с. 6].

У деяких працях пропонується вирішити спір щодо правової природи спортивного контракту шляхом звернення до статутних та регламентних документів спортивних організацій та об'єднань, у яких визначається поняття спортивного контракту. Так, згідно з Регламентом Всеукраїнських змагань з футболу серед команд клубів Об'єднання професіональних футбольних клубів України "Прем'єр-Ліга" сезону 2013/2014 рр. під контрактом слід розуміти форму трудової угоди між футбольним клубом та його працівником з усіма додатками, змінами і доповненнями, укладеної відповідно до законодавства України та Регламенту ФФУ стосовно статусу і трансферу футболістів та інших документів ПЛ, ФФУ, ФІФА та УЄФА [4].

На наш погляд, більш слушною є позиція тих науковців, які вважають за необхідне регулювати працю спортсменів-професіоналів саме засобами трудового права. Адже, як зазначає М. Козіна, професійний спорт як діяльність, що є роботою певного виду, виконується систематично, має певну мету (участь у змаганнях), здійснюється за рахунок коштів роботодавця та з підляганням установленим ним правилам «трудового розпорядку» (збори, тренування, розпорядок дня, заборона вживати алкогольні напої тощо), за неї спортсмен отримує грошову винагороду, обумовлену укладеним трудовим договором, – є найманою працею зі своєю специфікою, що зумовлена особливостями здійснюваної діяльності. Тому професійний спорт, як наймана праця, є предметом трудового права, а отже, суспільні відносини, що виникають у процесі використання здібностей спортсменів до участі у змаганнях, повинні бути об'єктом регулювання норм трудового законодавства [5, с. 428].

Література

1. Кодекс законів про працю : Кодекс України від 10.12.1971 № 322-VIII // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1971. – № 50.

2. Ткалич М.О. Правова природа та особливості укладання контракту про спортивну діяльність / М. О. Ткалич // Актуальні проблеми держави і права. – 2009. – Вип.51. – С. 326–333.

3. Шевченко О. А. Особенности правового регулирования труда профессиональных спортсменов : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.05 / Шевченко Ольга Александровна. – М. : РГБ, 2005. – 162 с.

4. Проблемні питання правового регулювання професійного спорту [Електронний ресурс] / М. І. Попичев, О. А. Шаповалова, В. М. Маслов // Режим доступу : http://www.knutd.com.ua/publications/pdf/Ukrainian_editions/Maslov2015060527.pdf

5. Козіна М. Професійна діяльність спортсменів як об'єкт правового регулювання нормами трудового законодавства / М. Козіна // Публічне право. – 2012. – № 4. – С. 424–429.

УДК 94(477)

О. С. КУХАРЧУК
Мукачівський державний університет

ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА В КОНТЕКСТІ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ

Стратегічні освітні орієнтири залежать від успадкування національних вітчизняних і світових основ педагогіки, психології, аксіології, історії філософії, філософії освіти, антропології, акмеології, культурології, етики, логіки, етнопедогогіки і т. ін., від інтеграції традиційних національних освітніх цінностей зі стандартами транснаціональної освіти [1, с.10].

Щоб визначитись у аксіологічному обґрунтуванні сучасної стратегії освіти, необхідно зосередитись на історичній відповідності цінностей у масштабах світових, вітчизняних, регіону.

Орієнтація на відтворення, передачу аксіологічних показників виступає структуротворчою основою європейської і вітчизняної освіти. «Вчитись, щоб навчатись» - неперервний аксіологічний орієнтир, неперервна традиція та інновація українського соціуму, а отже, освітян, педагогічної громади, інтелігенції.

Зберігалася і ієрархія освітніх цінностей, в якій педагогічна аксіологія визначає ціннісну свідомість, ціннісне відношення і ціннісну поведінку особистості.

Проблема освіти і виховання, починаючи з античності, органічно структурувалися у філософській і загальній соціокультурній системах і у такій формулі досвід поширювався на вітчизняних територіях.

Стародавній світ характеризувало ціннісне світосприйняття. Джерелом моральних цінностей середньовіччя був Бог, богословні добродієвності – Віра, Надія, Любов. Педагогічна думка Київської Русі відображала цінності народної педагогіки, що узгоджувалась із церковно-християнською метою формування особистості.

Корпоративне правило київських «майстрів грамоти» було і педагогічним, і морально-етичним, і громадянським: навчився сам – навчи іншого тому, що знаєш [5].

З середини 17 ст. до поч. 19 ст. Київ у галузі підготовки до педагогічної діяльності займав чільне місце серед регіонів України. Діячі братських шкіл і

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>